

CZATY. PIÉRWIOSNEK. TRZECH BUDRYSÓW.
Ballady prozex Adama Mickiewicza.

Die Bauer. Die Schlüsselblume. Die drei Budrisse.

DREI BALLADEN

aus dem Polnischen des Adam Mickiewitsch

übersetzt von Carl v. Blankensee

Für eine Singstimme mit Begleitung des Pianoforte

compoudt von

CARL LOEWE.

Op. 49. Heft LII.

*Eigenthum der Verlags-handlung.
Eingetragen in das Vereins-Buch.*

Pr. M.2

BERLIN,

in der Schlesinger'schen Buch- und Musikhandlung.

L. 1926 n. 27.

Überliefert sind außerdem: Loewe, Balladen u. Erzähl. Gedichte, Märchen, Lieder, Epigramme, Anekdoten und Legenden, Op. 1—2, 20—23; Sonette paratexte p. Pfa. Op. 97, P. 18; Theat. — Chateaubriand, Romances français, et d'Abramo, indiennes p. Hauptmann, Blangini, Bellini, Labarre, Lohse, Mollath, Meyerbeer, Paganini etc. In 2te u. 3te Bde. — Rossini, Gipsy King u. Saffery — Berlioz, 36 Fancies p. la voix de Soprano ou Tenor. — Dumas, Vocabulaire p. L. voix de Soprano, 2. Acte et de Basses. — Auswahl der besten Lieder u. Gesänge von C. M. v. Weber 21 Bde.; die von Kallias y. No. — Meyerbeer, Robert le diable, Emma di Resburgo etc.

Mus 5408

DIE LAUER. CZATY.

Ukrainische Ballade von Mizkiewitsch.
comp. von C. Loewe.

Allegro.

N° 1.
GESANG.

PIANOFORTE.

Von dem Gar - ten - al - tan kühlt zum
Z o - gro - do - wój al - tany Wo - je -

Schlosse her - an der Woy - wo - de voll Wuth und voll Schrecken. Reisst die Vor - hän - ge fort von dem
wo - da zdy - szany bie - ży w zamek s wsciekło - scia i trwo - ga; od - chy - li - wszy za - słony, spoj - rzał

Ru - he - - ort sei - nes Weibs, leer lie - gen die Dec - ken! Auf den
w lo - że swój żony, spoj - rzał, zadrzał nie zna - laż ni - ko - go! Wzrok o -

4

cres.

Bo - den er starrt, in den grei - si - gen Bart sei - ne Hän - de, die be - ben - den pac - ken, wild
 pu - scht ku - ziemi, i rę - ka - mi drża - cemi si - we wą - sy po - kre - ca i du - ma. Wzrok od

hebt er den Blick, wirft die Ärmel zu - rück, ru - fet Na - um den treuen Ko - sacken.
 to - za od - wrocil, wtyl wy - lo - ty za - rzucil, i za - wo - lał ko - za - ka Na - u - ma.

p *cres.* *sf* *sf* *stacc.*

sf *sf*

„Ha! e - len - der Wicht, wa - rum wa - ren mir nicht heu - te
 „Hej, ko - za - ku, ty chamie, cze - mu w sa - dzie przy bramie nie - ma

Nacht in dem Gar - ten die Hun - de? Die Jan - tschar - ke nimm dir und rei - che auch mir die ge -
no - ca ni psa, ni pa - chol ka? Wez mi tor - be bor sucza i jan - czar - ke haj - ducza, i ma

zo - ge - ne Büch - se zur Stun - de." Al - voll - bracht dies Ge - heiss, schli - chen
strzel - be gwintow - ke zdejmi s kol - ka." Wzie - li bro - nie, wy - padli, do o -

bei - de sich leis' zum Al - tan an der Mau - er Ban - de. An dem trau - li - chen Ort, was
gro - du sie wkradli, ke - dy szpaler al - ta - ne ob - ra - sta. Na dar - nio - wem sie - dzenit cos bie -

leuchte-te dort? Ein Weib ist im weissen Ge-wan-de. Ei-ne Hand lasst vom Haar ihrer Au-gen Paar lässt die
le-je sie w cieniu, to sie-dzia-ła w bieliznie nie-wiasta. Ie-dną rę-ką swe oczy kryła w puklach warkoczy, i piers

Brust von Lin-nen um-schliessen; mit der an-der-en Hand, hält sie von sich ge-wandt ei-nen
kry-ła pod rą-bek bie-li-zny; dru-gą re-ką od-to-na od-py-cha-ła ra-miona kle-czą-

Jüng-ling zu ih-ren Fü-sen. Und um-fan-gend ihr Knie be-schwöret er sie: „hab ich
ce-go u ko-lan męż-czy-zny. Ten ści-ska-jąc ko-la-na, mówił do-niej: „ko-chana, wiec już

Un poco larghetto, dolente.

al - les denn, al - les ver - lo - ren? Hat den Händ - e - druck auch und der Seuf - zer Hauch der Woy -
wszystko, jam wszystko u - tra - cił? Na - wet two - je we - stchmieni a, na - wet ręki sei - nie - nia Woje -

wod sich zu ei - gen er - ko - ren? Ich, der ich manch Jahr treu ei - gen dir war, soll dich meiden und se - hen dich
wo - do jwz zgó - ry za - placić? Ia, choć - ta - kim za - palem tyle lat cię ko - chałem, bę - dę ko - chał i ję - czał da -

nimmer? Er liebte dich nicht, doch das Gold hat Gewicht: du ver - kauftest ihm al - les auf im - mer!
le - ki; on nie kochał, nie jęczał, tyl - ko trzo - sem za - brę - czał: tyś mu wszystko przeda - ła na - wie - ki!

Ich eil - te zu dir von dem
 Ja na wier - nym ko - ni - ku, przy księ -

treu - en Thier, durch Sturm und Wetter ge - tra - gen! Um mit Seufzer und Kuss dir zum Ab - scheid - gruss gute
 ży - ca pro - my - ku, biegnę tutaj przez chłody i sło - ty, bym cię wi - tał westchnieniami po - zegnał życzen - niem dobrej

Nacht auf im - mer zu sa - gen! " Sie wi - dersteht, wie er klagend auch fleht, dass sie
 no - cy i dłu - gięj pie - szczo - ty. " O - na je - szcze nie słucha, on jej sze - pce do u - cha no - we

sei - nes Leids sich er - barme, bis die Kraft ihr entschwand in der weh - ren - den Hand und sie
 skargi czy no - we za - klęcia, aż wzru szo - na, zem - dlo - na, o - pu - ści - ła ra - mio - na, i schy -

hin - sank in sei ne Ar - - - me! Vom Ge -
 li - fa się w je - go ob - ię cia. Wo - je -

Adagio *Allegro molto.* *pp sotto voce.*

col una corda. *sempre pianissimo.*

sträuche versteckt auf den Bo - den gestreckt der Woy - wod und der Die - ner lie - gen, ziehn die
 wo - da s ko zakiem przy - klę knę - li za krzakiem, i do - by - li z za - pa - sa - na - bo - je, i ob -

La - dung her - vor, und las - sen ins Rohr - vom Lad - stock ge - trie - ben sie flie - gen, "Herr"
 cię - li zę - ba - mi, i przy bi - li szę flami prochu garse i gran - ku - lek we dwa - je "Panie!"

Hü - stert es sacht „mich hemmt ei - ne Macht: ich kann auf das Mäd - chen nicht
 ko - zak po - wia - da, „ja - kis” bies mię na - pa - da: ja nie - mo - że za - strze - lić tej

schiessen; als den Hahn ich zog, mich ein Schau - er durch - flog, und zur
 dziew - ki. Gdy m pol - kur - cze od - wo - dzil, zim - ny dreszcz mię prze - chodził, i sto -

Plan - ne sah Thrä - nen ich flie - ssen. "Still, Hei - duc - ken Söhn! leh - re
czy - la się łza do pa - new - ki. "Ciszéj, ple - mię haj - du - cze, ja - cie

wei - nen dich schon! nimm hier Lis - sa - er Pul - ver zum Zün - den! Ma - che
pfa - kac na - u - cze, masz tu s pro - chem leszczyn - skim sa - kiew - ke: Pod - syp

schnell den Stein mit dem Na - gel rein, dann ihr Ziel lass die Ku - gel sich fin - den!
za - pal a żywo, szczyś pa - znok - ciem krzesiwo, po - tém pal - niéj wten łeb, lub w tę dziew - kę.

stacc

Hö - her! Rechts! Halt still! ich sel - ber - erst will den
Wyżej! w prawo! po - mału! czekaj me - go wy - strzału, pier - wej

Bräu - ti - gam strek - kén zú Bo - den." Der Ko - sack legt an, zie - let
mu - si w leb dostac' - Pan mlo - dy." Ko - zak od - wióll, wycelil, nie - cze -

cres

tutte corde cres

Ped. 75

cen *do* *ff*

fest, spannt den Hahn und trifft ins Herz den Woy - wo - - - den.
ka - jąc wy - strzelil, i u - go dzil w sam leb Wo - je - wo - - - dy.

cen *do* *ff*

S. 19 40

DIE SCHLÜSSELBLUME.
PIERWIOSNEK.
(PRIMULA VERIS.)

13

comp. v. C. Loeve.

N° 2.

PIANOFORTE

Allegretto grazioso.

loco

The piano introduction consists of two staves. The right hand plays a melodic line with a grace note and a fermata, while the left hand provides a rhythmic accompaniment. Dynamics include *p*, *sf*, and *dim*. Pedal markings are present at the beginning and middle.

Ler - che zu des Früh - lings Ruhme hat ihr Erst - lings - lied ge - sun - gen, Blu - men - erst - ling
Z nie - bie - skich naj - rań - szą piosnek le - dwie za - dzwo - nil sko - wro - nek, naj - rań - szy kwia -

Schüs - sel - blu - me hat - - - sich gold - nem Kelch ent - run - gen.
tek pier - wio - snek bly - - - szał ze zło - tych ob - sło - nek.

„Blümchen, ist zu früh ge - kom - ment
 „Za - we - sne, kwia - tku, za - we - sne!

Mit - ter - nacht haucht noch so kalt. Hast den Schnee nicht wahr - ge - nommen? feucht ist noch der
 Je - szcze po - noc mro - zem dmu - cha, z gór bia - le nie ze - szły płeś nic, da - browa je -

Ei - chen - wald Schliess die gold - nen Äug - lein wie - der, birg dich in der
 szcze nie su - cha. — Przy - mruż zło - ci - ste świa - tel - ka, u - kryj się pod

Mut - ter Schoos, eh' der Reif d'r mildeids los star - ren macht die zar - ten Glie - -
 ma - tki ra - bek, nim - cie zgu - bi srzo - nu za - bek, lub chłodnej ro - sy pe - rel - -

der. " „ Uns - re Ta - ge
 ka " „ Dni na - sze jak

cres

p

Fal - ters - ta - ge, Mo - gen Le - ben; Mil - tag Ster - ben. Gan - zem Herbst ich gern ent - sa - ge
 dni mo - tyl - ka, ży - - ciem wschod, smięcią po - fu - dnie, le - psza w kwitniu je - dna chwil - ka,

16.

ei - - - nen Lenz - tag zu er - wer - ben. Willst den Freunden Krän - ze brin - gen,
 jak w je - sie - ni ca le gru - dzie. Czy dla bo - gow szu - kasz da - tku,

o - der der Ge - lieb - ten dein Wirst aus meiner Blüth ihn schlingen, solls der Kranz
 czy dla dru - ha lub ko - chanki, u - plec wia - nek z me - go kwia - tku, wia - nek to

dim *p*
 der Krän - ze seyn. " Unterm Gras, in wildem Hain
 by - dzie nad wianki. " „W podłej trawce, w dzikim la - sku

keim - test du, ge - lieb - te Blu-me, klein an Wuchs, an Glanze klein, darfst du spahn nach
 u - - ro - sses, o kwia - tku lu - by! ma - lo wzro - stu, ma - lo bla - sku, cóz ci da - je

sol - chem Ruhme? Wo sind dei - ner Schön - heit Pfän - der, wo der Tul - pe stol - zer Bund?
 ty - le chlu - by? Ni to ko - lo - ry ju - trzen - ki, ni za - wo - je tu - li - pana,

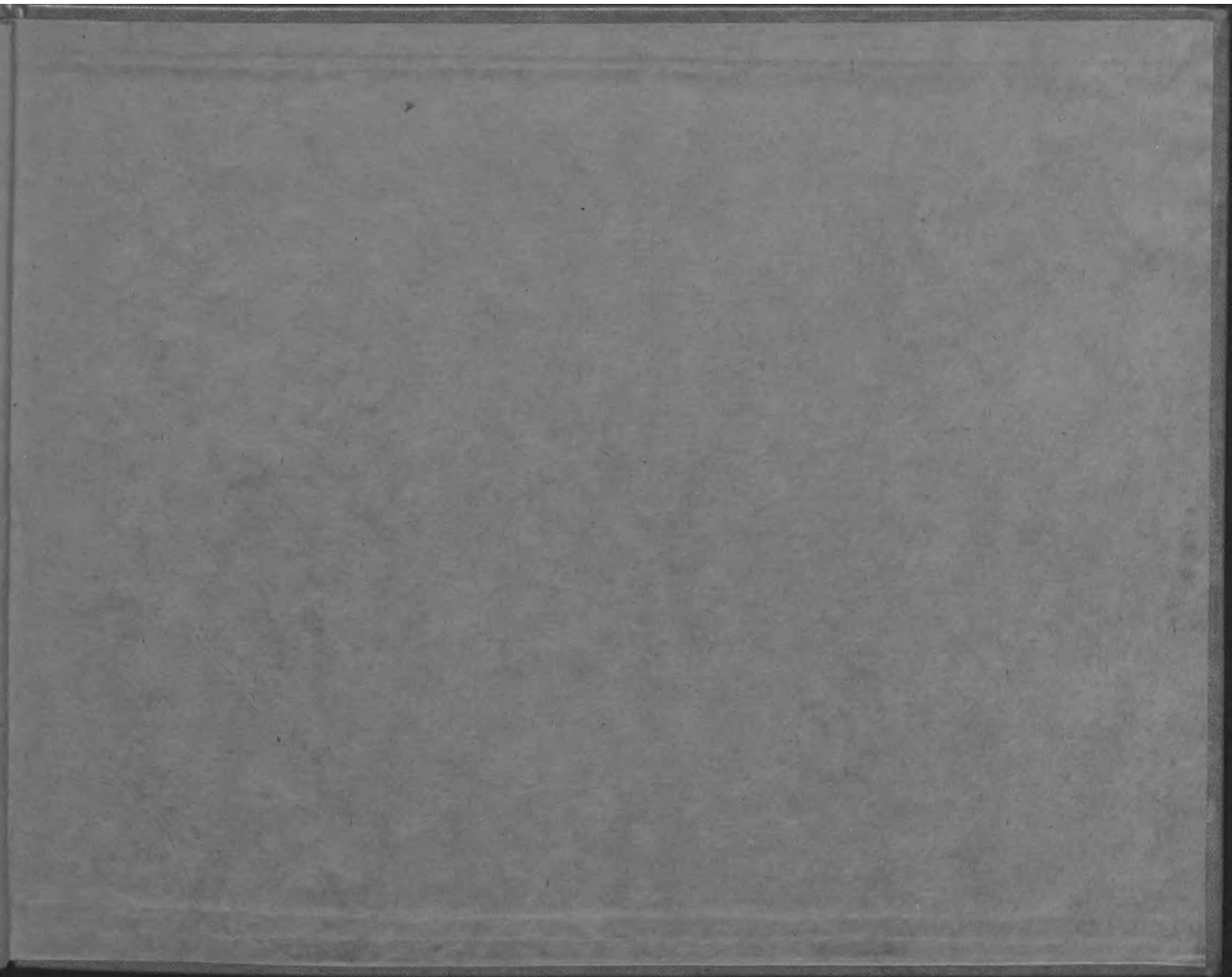
Wo der Li - lie Licht - ge - wän - der, wo der Ro - se Brust so rund? Will zum Kran - ze
 ni li - li - jo - we su - kien - ki, ni ro - zy piers ma - lo - wana. U - pla - tam cie -

dich verflech - ten, doch wo - her so viel Vertraun? Freunde und Ge - lieb - te möch - ten,
 wie do wian - ka, lecz skąd że u - Fno - ści tyle! Przy - ja - cie - le i ko - chan - ka

sie auch huld voll auf dich schaun? „ Glaub's der Freund heisst
 czy cie po - wi - ta - - ja mile? ” „ Po - wi - ta - ja

Ped. *⊕ Ped.*

mich will - kom - men, mich des jun - gen Früh - lings En - gel, Glanz nicht mag der
 przy - ja - cie - le mnie wio - sny młó dej a - nio - fka; przy - jazń ma bla -

W.M.B.P. w SZCZECINIE

5408

Mickiewicz